

Pesmi beneškega Slovenca.

1.

Slovó od doma.

Bogom gora, z Bogom
 Lepe cvetne trate,
 Ki spomine v srci
 Vzbujate mi zlate!

Z Bogom šume, z Bogom
 Njih krilati gosti,
 Priče moje tuge
 In mojè radosti!

Grenka pač otožnost
 Srce mi obdaja,
 Ko se tu poslavljam
 Od očine raja!

2.

Daleč moram, daleč
 Kakor ptič jeseni,
 Ko čez morje žene
 Sever ga leđeni.

Sam, neznan od doma
 Moram tjà v tujino,
 Mala šibka ladja
 Na morjá ravnino.

Vgodni vsaj razpnite
 Jadra mi, vetrovi,
 Spremljajte na poti
 Blagi me dubovi!

Ivan Trinko.

Po zimi.

I.

Visoko tam na veji snežni
 Upira ptič na mé okó —
 Oj, ptiček moj, oj ptiček nežni,
 Zakaj li gledaš me takó?

Srcé mi v prsih zatrepeče,
 Ko v kalno ti očesce zrèm,
 Ko gledam v njem gorjé kipéče,
 Ko prošnje gledam tihe v njem.

Ti pustil si zavetje varno,
 Kjer meni bil si droben gost,
 In vèn, oh, v zimo vèn viharno
 Poletel si, dobil prostost!

V zavetji mojem brez skrbi si
 O srečnih dnevih snival ti,
 Svetá poznal bridkosti nisi,
 Trpljenja nisi vžival ti!

A zdaj trpiš! . . Okó solzeče
 Upira se na mene zdaj,
 O ptiček moj, nazaj proséče
 Te vabim jaz, nazaj, nazaj!

Življenje' spi še v smrtnih mrazih,
 Odet še ní s cvetovi gaj,
 In bratov ni še zunaj drazih —
 Oj, ptiček moj, nazaj, nazaj! . .